

nejo v spomin. To pa nikakor ne pospešuje dobrega zloga, katerega mora vendar kolikor toliko gojiti že ljudska šola. — To se nam je zdelo potrebno omeniti, sicer pa je knjižica lična in zaradi lepe vsebine vredna, da si jo omisli vsaka šolska knjižica.

Novе knjige za poučevanje v petji. Gospod prof. *Anton Nedvěd* je dovršil v rokopisu štiri knjige za poučevanje v petji na ljudskih in srednjih šolah, namreč »Početni nauk o petji«, »Vaje v petji za ljudske in srednje šole«, »Kratek nauk o glasbi za ljudske in srednje šole« in »Metodiški návod za poučevanje v petji«. Te knjige so izvestno živo potrebne našim ljudskim in srednjim šolam, katere so si morale doslej ponajveč pomagati s podobnimi nemškimi knjigami, torej jih pozdravljamo kár najtopleje. G. prof. Nedvěd ni samo obljubljen in čislán skladatelj, nego tudi odličén šolník, o čemer lepa priča so trije zvezki »Slavčeka«, katere je izdal pred nekaj leti. Zato smo trdno uverjeni, da bodo navedene knjige prava dika našim učnim knjigam.

Muzejsko društvo za Kranjsko je izdalo svoja letošnja izvestja, med katerimi nas je obveselil prvi slovenski snopič, obsezajoč gosp. *Antona Koblarja* spise: Drob- tinice iz furlanskih arhivov. — O človeški kugi na Kranjskem. — „Loško gospodstvo frižinskih škofov.“ Nemške „Mittheilungen“ se ločijo v zgodovinski in prirodoznanski del. V prvem so nastopni sestavki: Kunstgeschichtliches aus Unterkrain. Von *Konrad Črnologar*. — Das Urbarium der Herrschaft Gottschee vom Jahre 1574. Von Prof. *Peter Wolsegger*. Potem čitamo prof. *Simona Rutarja* spise: Die Krainer vor Agram im J. 1529. — Archivalisches aus Wippach. — Dr. Franz von Krones. Die deutsche Besiedlung der östlichen Alpenländer. Berichtigungen und Nachträge. — V drugem delu so sestavki: Mycologia Carniolica. Ein Beitrag zur Pilzkunde des Alpenlandes. Von *W. Voss*. Das Klima von Krain. Von Prof. *Ferdinand Seidl*. — Obširneje izpregov- rimo prihodnjič.

Iz muzejskega društva. V muzejskem društvu je predaval dné 27. malega travna kustos *Müllner* o izkopinah rimske naselbine v Ljubljani. Ko so namreč lansko jesen kopali velik kanal od Ljubljanice do Vrtače, naleteli so najprej na Kongresnem trgu na starine iz časov mostišč, potem pa v začetku Gradišča (pred Wurzbachovo hišo) na glavna vrata, „porta praetoria“. Našli so sedem velikih zakrivljenih žebeljev, na katerih se je še les držal. Rabili so ti žebelji gotovo za okov mestnih vrat. Dalje so našli v Igriških ulicah rimski kanal, ki je bil pokrit z ostanki razpolovljenih stebrov. Na Zelnikovem vrtu je bilo mnogo rimske opeke, poznali so se temeljni zidovi rimskih poslopij, našli so novce, dve razbiti stekleni igli i. t. d. Posebno zanimiv pa je nekakšen lončen pečat, na katerem stoji s hieroglifi zapisano: „Asar setem-asch en Aman Pewah ma xeru“, t. j. „umrši sodnik Amona Peve, opravičeni“. Gotovo ga je prinesel s seboj rimski vojak kot amulet in tam izgubil. Poleg Zelnikovega kozolca so odkopali kos (zapadnega mestnega ozidja, ki je bilo debelo 2 m. Zunaj ozidja je bil 4—5 m širok „glacis“ in pred njim 5 m globok jarek, ki je bil izvestno napolnjen z vodo. Po teh odkritjih se dá lahko popolnoma določiti mestno ozidje rimske naselbine. Ta je imela podobno pravilnega četverokotnika, ki je bil 510 m dolg in 420 m širok, zunaj njega pa so bila še stanovanja do Gradaščice, Ljubljanice in proti severovzhodu do Slonovih ulic.

III. izkaz darov za Prešérnov spomenik.

	Prenesek .	gld. 294·85
Dr. Jožef Sernee, odvetnik v Celji	„	20·—
Dr. Karl Slane, odvetnik v Novem Mestu (podpisal gld. 50·—)	„	10·—
Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani	„	10·—
	Prenesek .	gld. 334·85